

ANOTACIJA IZBRANE KNJIGE

Nataša Konc Lorenzutti: **GREMO MI V TRI KRASNE**
Miš založba
Dob, 2020

Utemeljitev strokovne komisije za literarne prireditve in razvijanje bralne kulture JAK:

Mladinski roman *Grema mi v tri krasne* je spretno, živahno, s precejšnjo mero empatije in pristne vživetosti v notranji svet dijakov v prvih razredih srednje šole napisano delo pisateljice Nataše Konc Lorenzutti, o dvotedenskih doživetjih, stiskah, radostih, bolečinah, upanjih, strahovih, hrepenenjih, vzponih in padcih skupine mladostnikov, ki so jih starši poslali v hribe, na poseben tabor za odvajanje odvisnosti od sodobnih tehnoloških naprav (pametnih telefonov in računalnikov). Ti otroci so se znašli v začaranem krogu pripetosti na male zaslone računalniških iger, družabnih omrežij in vsakršnih klepetalnic, ne zavoljo privlačnosti teh on-line naprav samih po sebi, ampak je njihov beg v neresnični, navidezni, virtualni svet, proč od tako ali drugače neprijetne, včasih tudi krivične, surove in krute resničnosti, pravzaprav simptom globlje notranje poškodbe, neujetosti s svetom staršev in širšega družbenega okolja, znamenje nezadoščenosti in občutka praznine v mladostniškem iskanju smisla življenja in vzpostavljanju pozitivne samopodobe. Skozi prvoosebne pripovedi osrednjih junakov sledimo živahnemu, protislovnemu in ne vselej zabavnemu dogajanju na taboru, spremljamo težavno skupinsko dinamiko med mladostniki in mentorji na eni ter med mladostniki samimi na drugi strani, od prvih uporniških zavračanj vsakršnega posega v intimo in izmikanj medosebnim stikom, prek postopnega prilagajanja in privajanja na skupinsko sožitje v neposrednem stiku z naravo in kmečkimi opravili, do prvih znakov samospoznanja, kritične distance do lastnega ravnanja in plahih simpatij in erotičnih vzgibov, ki se začno spletati med mladimi udeleženci tabora.

Nataša Konc Lorenzutti je mojstrica živopisne, sočne naracije, zna se poglobiti v psiho svojih »problematičnih« najstnikov in najstnic, s pretanjenim občutkom in veliko mero razumevanja spremlja njihove spore s starši, vzgojitelji, družbo, življenjem nasploh, z naklonjenostjo slika njihovo ihtavo iskanje samopodobe in mesta v svetu, večje zna prisluhniti tudi najdrobnejšim odtenkom stisk in bolečin, radosti in simpatij, ki spremljajo odraščanje junakov.

Slog pripovedi je gladek in tekoč, jezik diskretno sledi sočnemu žargonu današnjih mladostnikov, tu pa tam avtorica svoje mnenje, svoj pogled in »višje védenje« ali celo moralni nauk spretno podtakne kot mnenje, pogled ali védenje samih junakov, s čimer pripovedi na eni strani odvzame nekaj avtentičnosti in verodostojnosti, na drugi pa vzpostavlja do dogajanja v romanu ustrezno duhovito distanco.

Knjiga je zelo primerna za dijake prvih letnikov srednjih šol, saj obravnava nadvse aktualno problematiko zasvojenosti s sodobnimi komunikacijskimi napravami ter škodljive posledice za zdrav razvoj mladostnikove osebnosti, kadar si vzor za samopodobo jemlje virtualne like in modele z družabnih omrežij.

